

శ్రీ కల్యాణియం

- శింగొతుం లడ్జీ కల్యాణి

విశేషమైన భ్యాతి గడించిన సినీదర్శకుడి భార్య ఐనపుటికీ ,

నాథారణ గ్రహిణిగా ఎదుగుతూ

కుటుంబాన్ని అందంగా తీర్చిదిద్దుకున్న ఓ మహిళ స్వార్థిదాయకమైన ఆత్మకథ...!!

(గత సంచిక తరువాయి)

మా వారు ఒకరోజు పవర్ కింద స్నానం చేస్తుండగా ఆయనకొక ఆలోచన వచ్చింది. ఎప్పుడూ ఏదో ఒక విషయం గురించి ఆలోచిస్తూ వుంటారు. తాను కె.వి.రెడ్డిగారితో, పింగళిగారితో పనిచేసేపుడు కె.విగారు అనేవారట, ఆర్టిస్టులు వారి భావాలను మాటలు, డైలాగులతోకాక హోపభావాలతోనే తెలపాలని. మొత్తం సినిమా డైలాగులు, పాటలు లేకుండా ఇప్పుడు తాను తీస్తే వెరైటీగా వుంటుంది కదా అని ఆలోచించి "పుష్పకవిమానం" కథని కమలహసన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని మలిచారు. మిడిమిడి జ్ఞానం ఉన్న నాకు 'అసలే ఈ కాలంలో మాటలు, మంచి సంగీతం వున్న కూడా కొన్ని సినిమాలు ఫెఱుల్ అవుతున్నాయి. మాటలు లేక, పాటలు లేక తీస్తానంటున్నారేమిటా! ' అని ఊరుకున్నాను. నేను అనుకున్న ఆలోచన ఆయనతో చెప్పలేదు.

ఈ కథని తెలుగులో నలుగుదైదుగురు నిర్మాతలకి చెప్పారు. అందరూ బాగుంది బాగుంది అన్నారేకానీ తియ్యడానికి ఎవరూ ముందుకు రాలేదు. కమలహసన్కి సామ్యుకడిది - సోకొకడిది (అమావాస్య చందుడు), రాజపార్వై అయిన తర్వాత సింగీతం అంటే ఎనలేని గౌరవం, నమ్మకంగా వుండేది. అతనికి కూడా ఈ కథ నచ్చింది. అతనూ నిర్మించలేదు. తరువాత కర్మాటక నుంచి శృంగార నాగరాజ్ అనే ఆయన ముందుకు వచ్చి నిర్మించడానికి పూనుకున్నాడు. ఇండియన్ ఎక్స్‌ప్రెస్ అవార్డుకి మావారికొక సినిమాకు అవార్డు వచ్చింది. అప్పుడు అమల compere చేసింది. అంతే, పుష్పక విమానంకి ఆ అమ్మాయిని హిరోయిన్గా బుక్ చేసారు. ఇది మాటలు, పాటలు లేనందున అన్ని భాషలలోకి ఆయా ప్రాంతీయ భాషల మెయిన్ టైటిల్స్ మార్చి రిలీజ్ చేసారు. ఘూటింగ్ ముహూర్తానికి నేను కూడా వెళ్లాను. మా నాన్నగారికి చాలా సంతోషం వేసింది. మా రమని పిలిచి "రమా!, మీ ఆయన పూర్వ కూడా మామలాగా పెద్ద డైరెక్టరై, నువ్వు కూడా అతనితో వెళ్తుండాలి మీ అత్తలాగా" అనేవారట.

మొత్తం ఘూటింగ్ బెంగుళూరులో Windsor Manor – Five Star Hotel లో జరిగింది. కొన్ని కొన్ని మట్టుకు Hotel Highlandsలో జరిగాయి. వేసవి సెలవులు అయినందున మా ఇద్దరి అమ్మాయిలు కూడా వచ్చారు. అందరం Windsor Manorలోనే ఉండేవాళ్ళం. మా రమకి చంటిపిల్ల అయినందున రాలేకపోయింది. ఈ పుష్పక విమానం సినిమా కిర్తిశేషులు అయిన హిరో రాజేంద్రకుమార్ కొని హిందీలో 'పుష్పక్' అనే పేరుతో విడుదల చేసారు. పాటల, మాటల యుగంలో కూడా వెరైటీగా ఈ సినిమా తీసినందుకు చాలా ప్రశంసలోచ్చాయి మావారికి. దీనికి Best Wholesome Entertainment సినిమాగా నేపణల్ అవార్డు వచ్చింది. అప్పుడనిపించింది. మావారు పిక్చరు ప్రారంభించక ముందు నేను ఎంత పూలిష్టగా ఆలోచించానో అని.

పుష్టిక విమానం ఘాటింగ్ టైములో నేను పిల్లలతో ఒకసారి వెళ్లి వచ్చిన తరువాత మా సుధ బెంగుళూరుకు వెళతానంది. అది అప్పుడు పైసూలు స్టేజిలో ఉంది. సరేనని పైట్కి బుక్ చేసాము. ఘాటింగ్ వలన వాళ్ళు నాన్నగారు వెళ్లి అప్పటికే ఒక వారం పైగా అయింది. అదే పైటులో ఆ ఘాటింగ్లో పాల్గొనే కొంతమంది నటీనటులున్నారు. అందులో కమలహసన్ కూడా వెళుతున్నాడు. మేము సుధతో చెప్పాము. "కావలిస్ట్ ఎటూ కమలహసన్ వాళ్ళు కూడా వస్తున్నారుగా, నీకేమైనా సహాయం కావలిస్ట్ ఫలానా సింగితం కూతురని చెప్పు. వాళ్ళ సహాయం అడుగు" అన్నాను.

"నేనెనదుకు అడగాలి? అడగను" అంది. తీరా పైటులో దాని క్యారీ బ్యాగ్ బాక్సులో పెట్టబోతే దానికి అందలేదట. కమలహసన్ అసిష్టంట్ దీన్ని గుర్తుపట్టి సహాయం చేసాడట. తరువాత ఘాటింగ్ గ్యాప్లో అందరూ కుర్కీలలో కూర్చుని పుండగా కమలహసన్ ఎవరిదో కళ్ళద్దలు మా సుధకి పెట్టి "చూడండి కళ్ళద్దలు పెడితే అచ్చ సింగితంగారిలాగే వుందికదూ, ఎక్కాటీ సింగితం కదా" అన్నాడట. ఇవన్నీ వచ్చి మా సుధ చెప్పింది. అది మొదటి నుంచి స్వతంత్ర భావాలు కలది. ఇప్పటికీ ఎక్కడికైన వెళితే ఫలానా వారి అమ్మాయి అని చెప్పుకోదు. దాని చిన్నతనంలో కూడా అంతే. ఎవరైనా అన్నం కలిపి నోట్లో పెడితే ఒప్పుకొనేదికాదు. అదే స్వయంగా తినేది.

మా చిన్న చెల్లెలు పెద్ద కూతురు మృదుల ఇంటర్ రెండు సంవత్సరాలు మదరాసులోనే చదివింది. మా సుధ Anna Adrash College లో బి.ఎస్.సి చదవడం వలన అదే మృదులతో వెళ్లి దానికి సీటు ఇప్పించింది. మృదుల ఇంటర్ కాగానే వాళ్ల ఊరికి వెళ్లిపోయింది. మా శకుంతల పెళ్ళయి వెళ్ళగానే కొన్నాళ్ళు కంపెనీ లేక బాధపడింది మా సుధ. ఇంతలో మృదుల రాకతో దానికి రెండేళ్ళ మంచి కంపెనీ పుంటూ వచ్చింది. కానీ అది కూడా రెండేళ్ళవగానే వెళ్లిపోవడంతో, మళ్ళీ దాని రూములో ఒంటరిదైంది.

నేపస్ట్ అవార్డు అందుకోవడానికి మావారితో పాటు నేను, మా అమ్మాయిలిద్దరం ఢిల్లీకి వెళ్లి వచ్చాము. ఆ సమయంలోనే ఢిల్లీలోని రాజ్యఫూట్, సైట్ సీయింగ్ ఆగా కూడా వెళ్లి వచ్చాము. అవార్డ్ ఫంక్షన్కు హిందీ నటుడు రాజ్కపూర్ కూడా వచ్చారు. ముందు సీట్లో కూర్చున్న ఆయనకి ఒంట్లో బాగోలేక స్టేజ్ ఎక్కలేకపోయారు. ప్రెసిడెంట్ వెంకట్రామన్ గారే కిందకి దిగి రాజ్ కపూర్కి దాదా సాహాబ్ పాల్స్ అవార్డు ప్రదానం చేశారు. కొన్నాళ్ళకే రాజకపూర్ జీవితం ముగిసిపోయింది.

'పుష్టుక్' ఇంటర్స్పస్ట్ ఫేమ్ అయింది. కేన్స్ ఫెఫ్పివల్కి పోజరైంది. ఇంటర్స్పస్ట్ ఫిల్స్ ఫెఫ్పివల్ కి ఎంపిక అయింది.

'పుష్టుక్' పరిచయంతో రాజేంద్రకుమార్ గారు ఒక సినిమా మా వారి దర్శకత్వంలో హిందీలో ప్రాడ్మాయ్ చేసి తన కొడుక్ కుమార్ గౌరవ్ హిరోగా, మాధురి దీక్షిత్ హిరోయిన్గా "ఫూల్" అనే సినిమా తీసారు. రాజేంద్రకుమార్, సునీల్ దత్త తండుల వేషాలు వేసారు.

'పుష్టుక్ విమానం' ఘాటింగ్ బెంగుళూరులో జరుగుతోంది. నేను మళ్ళీ వెళ్ళలేదు. పిల్లలు చదువులు, మా నాన్నగారు వుండడం, రమకి తన పాపతో సరిపోవడం, కొన్ని ఇంటి బాధ్యతల వలన ఇక్కడే పుంటూ వచ్చాను. ఆ సమయంలో కొన్ని ఫిలిం నెగిటివ్ డబ్బులు మా యింట్లో వుండేవి. సాథారణంగా రెండు రోజులకొకసారి నేను ఫోన్సు చేస్తుండేదాన్ని. రాత్రి పదిగంటలు అయిన తరువాత. ఆ సమయంలో అయితే ఘాటింగు ముగించుకుని రూములో పుంటారు కదా అని. ఫిలిం డబ్బులు అవసరం వచ్చినప్పుడల్లా మా యింటికి వచ్చి తీసుకెళుతుండేవారు. ఆ విషయం మా వారు ముందే ఫోను చేసివారు. ఒకరోజు ఒక అసిష్టంట్ ప్రాడక్షన్ మేనేజరు వచ్చి "నేను బెంగుళూరు నుంచి వచ్చాను. ప్రాడ్మాసర్ గారు, సింగితంగారు ఫిలిం నెగిటివ్ డబ్బు తీసుకుని రమ్మని నన్ను పంపారు" అన్నాడు. నాకేం చెయ్యాలో తోచలేదు. అతను ఫలాన అని నాకు తెలుసు. ఘాటింగ్ వెళ్ళినప్పుడు చూసాను. మా వారు ఫోన్ చేసి చెప్పందే నేను ఎలా ఇప్పను? ఆ కాలంలో మొబైల్ లేవు. బి.ఎస్.ఎస్.ఎస్ ఫోన్ ఫాల్స్ నే వుంది. ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు.

"ఉండండి" అని ఆయన్ని కూర్చోబెట్టి ఆయనతో 'మేము ఒక ప్రాభుమ్మలో వున్నాము. పొద్దునుంచే ఫోన్ చేస్తుంటే ఆయన పూటలో ఉన్నారు. పిలవడానికి కుదరదని చెపున్నారు. ఇప్పుడైనా దొరుకుతారేమో తై చేస్తా'నని చెప్పి మావారికి ఫోన్ చేసి కొన్ని పిపయాలు చెప్పినట్లు మాట్లాడి ఘలానా మనిషి ఫిలిం నెగిటివ్ కోసరం వచ్చారు ఇస్తున్నాను అన్నాము.

మా వారు నా సందేహం గ్రహించి "నువ్వు దైర్యంగా అతనికి ఇప్పు మనవాడే" అని అన్నారు.

ఆ రాత్రి మా వారు ఫోన్ చేసి "అతని ఎదురుగుండా ఫోన్ చేసావు. భలే ఆలోచన చేసివే, నీకు ఎలా తట్టింది. మా ప్రాడ్యూసర్గారికి నీ తెలివి తేటలు ఉపయోగించుకున్నందుకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది" అని నవ్వారు.

కుమరన్ కాలనీలో ఒకటిన్నర గ్రోండు స్థలం కొన్న తరువాత వెంటనే ఇల్లు కట్టడానికి మావాళ్ళు ఘూటింగుల రీత్యా ఊళ్ళో లేకపోవడం, డబ్బు సర్పుబాటు కాకపోవడం వలన అలస్యమైంది. కానీ మొత్తం మీద పూనుకున్నాము. ఆర్కిటెక్ట్‌ని పిలిచి ప్లాను వేసి అంతా సిద్ధం అయ్యాము. కానీ వాళ్ళు ఘూటింగుల రీత్యా బెంగుళూరు, హైదరాబాదు మధ్య తిరుగుతున్నారే, ఎవరు చూసుకుంటారు అని ఆలోచన కలిగింది మావారికి. కానీ స్వతంత్రంగా అడగడానికి వాళ్ళన్నగారే కదా! ఆయన్ని అడిగితే తాను చూసుకుంటానని మనఃపూర్వకంగా చెప్పారు. ఇంజనీరును అడిగితే ఎనిమిది నెలలకే అపుతుందని చెప్పారు.

భూమి పూజకి మా సేతమ్మక్క, బావగారు వచ్చారు. ఇల్లు ప్రారంభించి ఇలాగని, అలాగని దీపావళి అని, వానలని పలుకారణాల వలన ఒకటిన్నర సంవత్సరం పట్టింది. ఇల్లు కొంచెం పెద్దది అయినందున కింద ఎన్నిగదులు, హోలు వుందో, మేడమీద కూడా అన్ని గదులు వున్నాయి. బెడ్రూమ్స్ సైతం పెద్దవి. కింద ఒక బెడ్ రూమ్, పైన రెండు బెడ్ రూమ్స్ మధ్యలో ఒక ఎలివేషన్ రూమ్ వుంది. ఉడ్ వర్క్, పెయింటింగ్స్ అన్ని హాంగులు అయ్యేసరికి రెండు సంవత్సరాలు పట్టింది. మా బావగారు ఇక్కడున్నప్పుడే మా సేతమ్మక్కని అప్పుడప్పుడు పిలిపించుకునేదాన్ని పిల్లలు పెలవులకి వస్తుండోరు. ముఖ్యమైన పండగలకి మా బావగారే గూడూరుకి వెళుతుండోరు.

ఆ సమయంలో మా బావగారి మూడో అమ్మాయి సత్యభామకి ఈ ఊరులో ఒక సంబంధం కుదిరింది. పెళ్ళి చూపులు మా యింట్లోనే జరిగాయి. మా సేతమ్మక్క రెండో అబ్బాయి నర్సింగ్ వచ్చాడు. మా నర్సింగ్ సంబంధం కోసరం రెండేళ్ళగా ఏలారు వాళ్ళు వేచి వుండి, అతనికి స్టేట్ బ్యాంకులో ఉద్యోగం భాయమవగానే వాళ్ళమ్మాయి జయలక్ష్మి పెళ్ళి నర్సింగ్తో చెయ్యడానికి ఒత్తిడి చేసారు. జయ పెద్ద తల్లి భర్త సుప్రసిద్ధ దర్శకులు కమలాకర్ కామేశ్వరరావుగారింట్లో పెళ్ళి చూపులు జరిగి, మర్మాడు మా యింటికి వచ్చి పెళ్ళి భాయం చేసారు. సత్యభామ పెళ్ళి 1985 నవంబరు 17న అయితే, నర్సింగ్కి అదే 1985 నవంబరు 24న ఏలారులో పెళ్ళి జరిగింది.

హైదరాబాదులోనే మా నాన్నగారి పినతండ్రి కొడుకు యలవరి వెంకటరమణగారని కర్నూలు మొదలైన ఊర్లు తిరిగి ప్రాదరాబాదులోని సెక్రెటేరియట్లో ఉద్యోగం చేసి రిటైర్ అయి వుంటున్నారు. వెంకట రమణరావుగారు మా బాబాయి. పిన్ని పేరు రుక్కిణి. మా అమ్మా నాన్నగారు ఉన్నంత కాలం కలిసిమెలిసి వస్తూ పోతూ ఉండోరు. ఆఖరికి మా అమ్మా గర్భసంచి ఆపరేషన్ అయినప్పుడు మా రుక్కిణి పిన్ని మా అమ్మతో ఆసుపత్రిలో వుండి చాలా సహాయం చేసింది. మా అమ్మా, నాన్నగారు పోయిన తరువాత కూడా మా అక్కా చెల్లెళ్ళని కనుక్కుంటూ, మాకు ఛోన్లు చేస్తూ, మా బాగోగులు కనుక్కుంటూ, పండగ పబ్బాలకి మా బాబాయిగారు శుభాకాంక్షలు చెప్పండోరు. మా యింటి గృహప్రవేశానికి, మా యింటి ఫంక్షన్‌కి వాళ్ళు ఉభయలూ వస్తుంటారు. మా బాబాయిగారికిప్పుడు 86 సంవత్సరాలు ఉండడం వలన ప్రయాణాలు చేయలేకపోతున్నారు. మా పిన్ని కూడా మా పట్ల అభిమానంగా వుంటుంది. వాళ్ళ ఇంట్లో శుభకార్యాలకి మేము కూడా వెళుతూంటాము. వాళ్ళకి ముగ్గురు కొడుకులు, ఒక కూతురు. పెద్ద కొడుకు, కోడలు యిద్దరు మనవళ్ళతో హైదరాబాదులో వుంటున్నారు. రెండో కొడుకు బెంగుళూరులో వుంటాడు. మూడో కొడుకు అమెరికాలో వుంటాడు. కూతురుది ఆ ఊరే. నేను ఎప్పుడైనా మా వారితో ఘూటింగుకి హైదరాబాదు వెళ్తే మా బాబాయిగారింటికి వెళుతుండా వుండను. ఒక్కసారి మా వారు కూడా వాళ్ళింట్లోనే నాతో కూడా భోజనానికి వస్తూ వుంటారు. మా నాన్నగారు, అమ్మా తరువాత వీరిద్దరే కైముని

నాకూ, మా చెల్లెళ్ళకి అమ్మా, నాన్నలు. యిలమర్తివారు మా పుట్టింటివారు. వాళ్ళకూడా అదే అభిమానంతో మమ్మల్ని వాళ్ళ స్వంత కూతుళ్లాగా చూస్తారు.

వడపశనిలోని ఇల్లు మూడొంతులు పూర్తి అయ్యాక మంచి రోజు చూసి గృహప్రవేశం చేయడానికి నిశ్చయించుకున్నాము. తరువాత శూన్య మాసం, మూడాలు వస్తాయని గృహప్రవేశం అని ఒత్తిడి చేస్తే గాని ఇంటిపనులు పూర్తి చెయ్యరు. మేస్తి పనుల వాళ్ళ ఏదో ఒక సాకుచెప్పి సెలవులు పెడ్దూంటారు. అందువలన 1989 సంవత్సరము అక్కోబరు 27న ముహూర్తం కుదిరింది. ఆ రోజునే మా సుధ పుట్టినరోజు అయింది. మాకు డబుల్ అట్టాక్స్ అన్నమాట. మా సుధకైతే థిల్. రావలసిన బంధువులు వచ్చారు మధ్యలో పైపైదరాబాదుకి వెళ్లిన మా నాన్నగారు వచ్చారు. మా చిన్న చెల్లెలు కుటుంబము వచ్చింది. మా పెద్ద చెల్లెలు మాములే కదా, రాలేదు. పంజాగుట్ట మా పిస్తు బాబాయ్ కూడా వచ్చారు. ముందురోజు రాత్రి పదకొండు గంటలకు గృహప్రవేశం, భోజనాలు. రాత్రి అయినందున కొద్ది మంది మాత్రమే వచ్చారు. మా రమ అనంత్ మూడు నెలల బిడ్డయినందున రాలేదు. మరునాడు సత్యనారాయణ ప్రతం చేసాము. పగలు అయినందున మేము ఆహ్వానించిన వాళ్ళందరూ వచ్చారు. మధ్యహ్నం భోజనాల టైములో కమలహసన్ వచ్చారు. ఇతన్ని చూడగానే మా బంధువులకి, పిల్లలకి అందరికి ఒక థిల్. అతన్ని చూడగానే వంటవాళ్ళ సహాతం వాళ్ళ పనులు మానేసి అతన్నే చూస్తూ వుండేవారు. మొత్తం మీద గృహప్రవేశం అయిపోయింది. అప్పుడా ఇంటికి అన్ని తలుపులు లేనందున వెండి మిగతా సామాన్లు వున్నాయికదా అని మా సేతమ్మక్క, మా రమా తండ్రి వెంకోజి అన్న రాత్రి తెల్లార్లు మేల్కౌనే వున్నారు.

ఇంకా చిన్న చిన్న పనులు మిగిలి ఉన్నందున అవి ముగియడానికి మూడు నాలుగు నెలలు పట్టాయి. అట్టే ఇంట్లోనే సంక్రాంతి పండగ చేసుకుని జనవరి 18వ తేదీన ఇల్లు మారాము. మా వారికి, మా కుటుంబానికి 9వ అంకె శుభదాయకం. మావారు సెఫ్టోంబరు నెలలో పుట్టారు. నేను అక్కోబరు 9న పుట్టాను. మా డైరెక్టరు కాలనీలో ఫ్లాటు కూడా 5-డి, రాఫువేంద్రస్యామి మా కుల దైవం. మా యింటికి "గురుజ్యోతి" అని పేరు పెట్టాము. మేము సెల్వరాజ్ గారి ఇల్లు ఖాళీ చేయడం మంచి వాళ్ళను వదులుకున్నామే అని ఆయన భాధపడ్డారు

జనవరి పండగలు అయిన తరువాత 18వ తేదీన పడవళిని కుమరన్ కాలనీలో వున్న మా యింటికి వెళ్ళాక అంతా సర్రుకోవడం చాలా మటుకు అయిపోయింది. మేము ఇంటికెళ్ళాక ఉగాది పండగ, మార్చి 20న మా పెళ్ళిరోజు జరిగాయి.

అది 1989వ సంవత్సరం మా శకుంతల బి.కాం కంప్యూటర్ డిప్లోమా పూర్తయి ఇన్ఫోటెక్ కంప్యూటర్ కంపెనీలో ఉద్యోగంలో చేరింది. మా రమ కొడుకు 1988వ సంవత్సరం సెఫ్టోంబరు 24న పుట్టాడు. అందువలన 1989వ సంవత్సరంలో సెఫ్టోంబరు 24న వాడి పుట్టిన రోజు గ్రాంటోగా జరిపాము.

ఆ పార్టీకి మా వారి అక్క కూతురు మా మేనకోడలు వచ్చి "అంటీ ఇదివరలో శకుంతలకి ఒక సంబంధం చేపాగు కదా? దాని గురించి మీరేమీ చెప్పులేదేవి" అని అడిగింది. అప్పుడు అది నేను పట్టించుకోలేదు. మేము కొన్ని అమెరికా సంబంధాల కోసం చూసాము కొంత మంది పి.జీలు కావాలని, మరికొన్ని సంబంధాలు అమెరికాలో వుండే అమ్మాయిల్లే చూస్తున్నామని అనేవారు. అప్పుడు మాకు తెలిసిన వాళ్ళ ద్వారా ఒక సంబంధం వచ్చింది. అబ్బాయి వాపింగ్టన్లో వరల్ బ్యాంక్లో పనిచేస్తున్నాడు. వాళ్ళ ఇంట్ప్స్తో వచ్చారు. కానీ వాళ్ళది కాశ్యప గోత్రం. సగోత్రం అయినందువలన అది కుదర్లేదు. అప్పుడు ఈ రోజుల్లాగా లేదు. మా ఫ్రైండ్ అమెరికా సంబంధం చేసి రెండు సంవత్సరాలైనా భార్యను పిలుచుపోలేదు. ఇలాంటి సంఘటనలు చాలా చూసాం. అందుకని ఆ ప్రయత్నం మిద మేమంత మక్కల చూపలేదు.

ఇప్పుడు మా మేనకోడలు అలా అడగ్గానే "నువ్వు ఆరుగురు అన్నదమ్ములు అని చెప్పావ్ కదే, అంత పెద్ద కుటుంబంలో మేము ఇవ్వము" అన్నాను.

"అయ్యా... అంటీ! ఆ వేళ మీరు సరిగ్గ వినిపించుకోలేదు. ఆ అబ్బాయి నాన్నగారువాళ్ళు అరుగురు అన్నదమ్ములు. వాళ్ళందరికి తలా ఒక స్వంత ఇల్లు వుంది" అంది.

"అలాగా!" అని అన్ని విషయాలు అడిగితే

"అయిన పేరు పొండురంగన్ అనీ, హిందుస్తాన్ పైటోలియంలో పని చేస్తున్నారని, భార్య గీతకూడా ఉద్యోగం చేస్తున్నది. వాళ్ళబ్బాయి ఇంజనీరింగ్ పొసయ్యాడు. పేరు సతీష్, ఒక్కడే కొడుకు, అక్క చెల్లెళ్ళు ఎవ్వరూ లేరు. పైగా అతను కంపూటర్ చదివి, కంపూటర్ కంపెనీలోనే ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. మీ శకుంతల కూడా కంపూటర్ చదివిందిగా" అంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments